

Kl. 15:00
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
 Så er det ordføreren.

Kl. 15:00
Per Ørum Jørgensen (KF):
 Hvis svaret var nej på nuværende tidspunkt, havde Danmark jo truffet en beslutning. Det, udenrigsministeren siger, er netop, at regeringen træffer sin endelige beslutning efter mødet den 16. juni. Så vil regeringen træffe den endelige beslutning. Hvem ved, hvad der sker fra nu og frem til den 16. juni? Jeg tror ikke engang, at hr. Mogens Lykketoft på trods af sit store kendskab til Kina vil være i stand til at sige, hvad der sker fra nu af og frem til den 16. juni. Der kan ske mange ting i den her sammenhæng.

Det, jeg hører regeringen sige, er, at man følger det tæt, og så træffer man først den endelige beslutning efter den 16. juni.

Kl. 15:01
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
 Der er ikke yderligere korte bemærkninger til den konservative ordfører, og så går vi til den radikale ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

(Ordfører)

Kl. 15:01
Simon Emil Ammitzbøll (RV):
 Jeg vil gerne starte med at takke forespørgerne for at rejse denne vigtige debat, især fordi der har været så meget forvirring om, hvad især det ene af regeringspartierne og jo dermed regeringen mener om dette spørgsmål.

Så vil jeg gerne takke ministre og især udenrigsministeren for den besvarelse, der kom, og som er meget på linje med Det Radikale Venstres synspunkter.

Jeg tror, at vi alle har været meget berørte af nogle af de forskellige begivenheder, der er sket i Kina i løbet af 2008. Der har både været de overgreb i Tibet, som alle jo har taget afstand fra, og den voldsomme begivenhed med jordskælv og oversvømmelser, som vi også alle har været meget optaget af, og hvor det har været vigtigt for os at udtrykke sympati med den kinesiske befolkning i den anledning.

I Det Radikale Venstre er vi selvfølgelig også bekymrede over de demokratiproblemer og menneskerettighedsproblemer, der kan være i Kina. Vi er opmærksomme på, at Amnesty International har sagt, at OL-forberedelserne har ført nye overgreb med sig. Og derfor skal vi selvfølgelig fortsætte med den kritiske og konstruktive dialog med kineserne. Det skal vi gøre før De Olympiske Lege, det skal vi gøre under De

Olympiske Lege, og det skal vi gøre efter De Olympiske Lege.

Så har der været en utrolig stor debat, med hensyn til om vi skal lave en form for boykot af åbnings- og afslutningsceremonierne i forbindelse med De Olympiske Lege. Det med afslutningsceremonier er vist kommet ind, fordi det på et tidspunkt så ud, som om der slet ikke var nogen, der ville deltage i åbningsceremonien, og så måtte man jo finde på endnu en ceremoni, man også ville boykotte, så man ligesom havde noget at gribe fat i. Derfor er det nu både åbnings- og afslutningsceremonien, som vi diskuterer.

Jeg er ikke i tvivl om, at hvis danske politikere boykotter disse ceremonier, vil det give en rigtig god mavefornemmelse hos de pågældende politikere. De kan pudse glorien og have det rigtig godt med sig selv over, at de manifesterer deres korrekte holdninger. Disse korrekte holdninger til menneskerettigheder og demokrati-problemerne i Kina er vi jo enige om i alle Folketingets partier, så man er ikke mere korrekt, hvis man vil boykotte, end hvis man ikke vil. De selv samme ordførere vil sikkert også sidde og klappe i deres sofaer eller med deres familie, eller hvad ved jeg, og fortsat følge med i OL.

Dansk Folkepartis ordfører, hr. Søren Espersen, var inde på, at den kinesiske ledelse fik et alibi i forhold til sin befolkning. Det mener jeg ganske enkelt ikke er rigtigt. Jeg tror, at man undervurderer den store begejstring og glæde, der er i hele det kinesiske samfund over, at Kina har fået en så stor begivenhed, som OL er. Og jeg tror, at man undervurderer den opmuntring til nationalistiske tendenser, det kan medvirke til i Kina, hvis vi fra Vesten vælger at lave en boykot i forhold til åbnings- og afslutningsceremonierne.

I det hele taget synes jeg, at spørgsmålet om, hvad det skal nytte at boykotte disse ceremonier, stadig står fuldstændig ubesvaret hen. Det er meget uklart, hvad det er, Dansk Folkeparti, SF, Enhedslisten og fru Pia Christmas-Møller vil med denne boykot. Det har man ikke kunnet svare på. Vi er mange, der har spurgt i løbet af debatten, men vi har ikke fået noget ordentligt svar – ud over at man vil lave en symbolsk handling. Men symbolsk i hvilken retning, hvilke konsekvenser vil det have, og hvordan vil det påvirke kineserne? Det har man overhovedet ikke gennemtænkt.

Til sidst synes jeg også, det er værd at bemærke, at både Amnesty International og den tibe-